

گم کردن دائمی وسایل و فراموشی تکالیف؛ بی مسئولیتی یا چالش

کارکردهای اجرایی

روایت کوتاه:

زنگ پایان مدرسه به صدا درآمده و سارا به خانه برگشته است، اما باز هم جامدادی جدیدش همراهش نیست. مادر با کلافگی زیپ کیف را واری می کند؛ نه تنها جامدادی نیست، بلکه دفتر علوم نیز جا مانده و یادداشت تکالیف فردا هم در هیچ کجای کیف پیدا نمی شود. این سومین بار در طول همین ماه است که کاپشن، قمقمه یا نوشتافزار سارا ناپدید می شود. وقتی مادر با صدای بلند علت را جویا می شود، سارا فقط شانه بالا می اندازد و با نگاهی سردرگم می گوید به یاد نمی آورد وسیله اش را کجا گذاشته است. حتی در خانه نیز وقتی به او گفته می شود جوراب های را در سبد لباس بگذار و بعد دست های را بشوی، در میانه راه مات یک اسباب بازی می شود و هر دو دستور را به کلی فراموش می کند. پدر معتقد است سارا قدر زحمات و پول خانواده را نمی داند و برای وسایلیش ارزش قائل نیست، اما حقیقت این است که سارا خودش هم از این گم گشتگی و توبیخ های بی پایان به شدت احساس شرم و درماندگی دارد.

تعبیر رایج و برخورد نادرست:

اطرافیان اغلب این شرایط را نشانه سهل انگاری، بی احترامی، حواس پرتی عمدی یا بی مبالاتی می دانند. رفتارهای تدافعی مانند تحقیر کودک در جمع، خرید نکردن وسایل ضروری به قصد تنبیه، بازخواست های طولانی، سرکوفت زدن و فریاد کشیدن معمولاً در این مواقع دیده می شود. این برخوردها عملکرد کودک را

سازمان یافته تر نمی کند، بلکه تنها بر بار استرس و اضطراب او افزوده و تصویر ذهنی او از توانمندی هایش را به شدت مخدوش می سازد.

نگاه علمی و روان شناختی:

سازمان دهی اشیاء و به یاد آوردن وظایف روزانه بر عهده کارکردهای اجرایی مغز، به ویژه حافظه فعال و توجه پایدار است. در هشت سالگی کودک باید بتواند برنامه های ساده روزمره را به خاطر بسپارد و از وسایل شخصی مراقبت کند. تکرار مداوم این گم شدن ها و فراموشی ها، ناشی از بی توجهی تعمدی نیست، بلکه ریشه در ضعف مدیریت شناختی، نقص در نگهداری ذهنی اطلاعات و چالش های نقص توجه دارد که به مغز اجازه نمی دهد سرنخ های محیطی را به درستی ثبت و بازیابی کند.

زمان مراجعه برای مشورت تخصصی:

اگر این فراموشی ها و آشفتگی ها زندگی روزمره، روند تحصیلی و روابط خانوادگی را مختل کرده است، بیش از شش ماه تداوم داشته و در دو محیط مختلف مانند خانه و مدرسه به وضوح مشاهده می شود، انجام ارزیابی های جامع روان شناختی ضروری است.

راهنمای عمل والدین:

کمک اولیه خانگی:

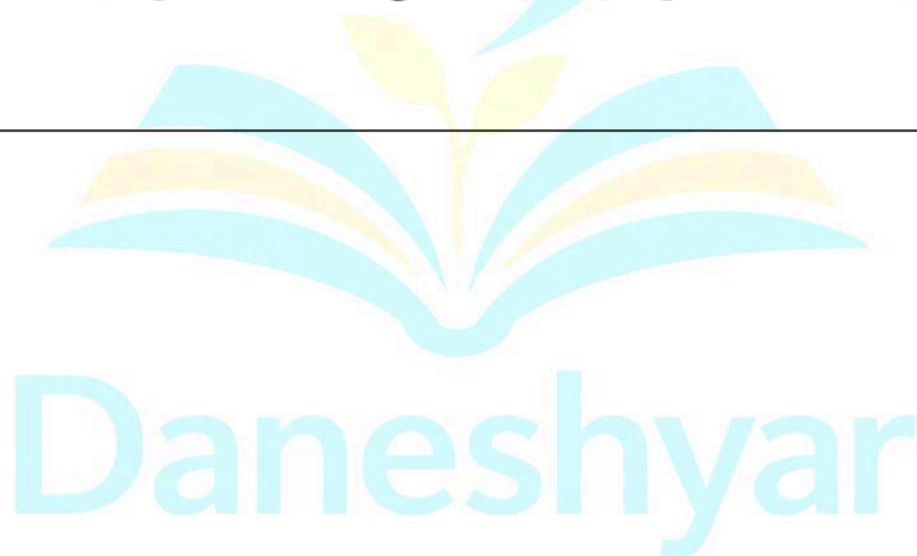
محیط را تا جای ممکن ساختارمند و بصری کنید. روی کیف، کمد و میز تحریر برچسب های تصویری بزنید تا جای هر وسیله مشخص باشد. پیش از خواب به همراه کودک و بدون سرزنش، وسایل را طبق یک برگه فهرست ساده واریسی کنید.

دستورات روزمره را چند مرحله‌ای بیان نکنید؛ هر بار فقط یک خواسته مشخص و کوتاه را مطرح سازید. برای وسایل نام‌نویسی کنید و موفقیت‌های کوچک او در نگهداری اشیاء را تشویق نمایید.

متخصص مربوطه:

روانشناس بالینی کودک یا روانپزشک اطفال برای بررسی دقیق کارکردهای اجرایی و نقص توجه، کاردرمانگر ذهنی برای تقویت مهارت‌های پردازش شناختی، حافظه کاری و سازمان‌دهی رفتار.

اطلاعات ارائه شده در این بخش صرفاً با هدف ارتقای آگاهی و دانش افزایش عمومی والدین تنظیم گردیده و جایگزین معاینه، تشخیص دقیق بالینی یا برنامه درمانی اختصاصی توسط متخصصان حوزه توانبخشی و سلامت روان کودک نخواهد بود.

محتوایی که مطالعه فرمودید یک بخش از محتوای ۲۵ بخشی است
برای دانلود نسخه کامل محتوای لطفا به وبسایت دانشیار
www.fd49.ir مراجعه فرمایید.

با توجه به اهمیت آموزش مهارتهای زندگی برای کودکان و نوجوانان و نقش بدون تردید آن در
ساختن جامعه سعادتمند و بالندگی فرزندان این سرزمین، لطفا این محتوا را در گروهها، با
عزیزانتان و سایر هموطنان به اشتراک بگذارید

